

ționalistilor se aude, că Doda va lăsa să se candideze unul dintre aderenții lui, a cărui alegere, în fața atitudinii contemplative a partidului liberal, se va efectua fără nici o greutate. Noul deputat însă va repeta întocmai cea mai nouă demonstrație a lui Doda. (Declarație de abținere fără renunțare), și numai după ce parlamentul va lua mandatul și de la acest deputat, poate să ajungă în sfârșit lucrul la un act de alegere serios, și în cazul acesta se pare că alegerea arendatorului băilor eroulane Carol Tatarczy va fi asigurată, deoarece acestui candidat, care e un grănițer, născut și român, partidul naționalistilor nu i va face dificultăți. De altminteală nu este exclus nici aceea, că Doda se pregătește pentru 8 Februarie cu o surprindere, declarându-se pentru candidatura lui Tatarczy.

După știrea, pe care o primește *Tribuna* din Caransebeș, succesul partidului național-român este asigurat, deoarece nici un alt partid nu a pus candidat.

Colici patriotice.

Neue südungrarische Zeitung, care apare în Timișoara, scrie :

„Ungaria e un stat de sine-stătător, deci limba ungurească trebuie să fie limba statului și toate institutele de cultură și de educație din Ungaria pot exista numai în cadrul gândirei ungurești, între marginile lumii de cugete și limbă ungurești. Și dacă în Timișoara întreaga n'ar exista nimeni, nici un singur om, care să știe limba ungurească, cu toate acestea ar trebui, după părerea noastră, ca toate institutele oficiale, ce sunt în serviciul educației și culturii, să se servească de limba ungurească. Aceasta urmează simplu și logic din noțiunile statului ungar și născuțele culturale ale cetățenilor de altă limbă maternă, cari trăiesc pe pământ ungar, și prin aceea nu se jignesc nici cătuși de puțin.

De aci rezultă, zice *Sieb. deutsch. Tagblatt*, că *Neue südungrarische Zeitung* în tot cazul nu se consideră pe sine ca un „institut aflat în serviciul educației și culturii”, căci altminteală ar apărea în limba maghiară. — *Gaz. Tr.*

PARTEA AGRICOLA SI INDUSTRIALA

ANCHETA AMERICANA

asupra situației creșterii vitelor și asupra industriei laptelui.

Guvernul Statelor-Unite a publicat rezultatele unei mari anchete asupra situației creșterii vitelor și asupra industriei laptelui în diferite țări. Elementele acestei lucrări, care fermează un mare volum de aproape 800 pagini, au fost culese de către consuli americani din diferite țări pe lângă care sunt acreditați, cu scop de a contribui la instruirea crescătorilor de vite și de a-i ajuta în sforțările lor pentru dezvoltarea producției naționale; de a deschide țările (debușuri) noi pentru prisoșul stocului lor de vite și de produse lactoase.

Această anchetă, care dovedește solitudinea guvernului american pentru interesele agriculturii sale, evaluează cifra populației bovine în diferite State ale Europei la 92,092,136 capete, sau la 283 capete pentru una mie (1000) locuitori. Această evaluare este inferioară celei făcute de D. Neumann-Spallart, care se urcă la un total de 100,661,805 capete; ceea ce dă 302 capete de vită pentru 1000 locuitori. După cele două izvoare de informații, Danemarca posedă populația animală cea mai deasă, în proporție de 750 ca-

pete pentru 1000 de locuitori; Suedia și Norvegia vin după ea; în fine Italia, Spania și Portugalia sunt pe treapta cea mai de jos a scării, cu mica cifră de 120—180 capete pentru 1000 de locuitori.

Intru cât privește pe America, considerată în întregul său, statistica Statelor-Unite evaluează în cifră rotundă producția anuală a vitelor cunoscute la 87 milioane de capete, astfel repartizate :

Statele-Unite	45 mil. sau	821 p. 1000 loc.
Brasilia	20	1800
Rep. Argentina	12	4274
Uruguay	2	11428
Canada	2	442

Din punctul de vedere al târgurilor în general și al comerțului de carne de măcelărie, contingentul Statelor-Unite este singurul de care trebuie să ținem astăzi cont serios; de oare-ce până astăzi, din cauza dificultăților de comunicație în interiorul Americii, cu rari excepțiuni, mărfurile Statelor din America de Sud n'au ocupat un loc important în târgul internațional.

Vitele Statelor-Unite și produsele cari derivă din ele, cum sunt carnea sărată de boi, brânza, untu, etc., găsesc cel mai bun și cel mai sigur târg în Anglia. De altminteală, se poate judeca despre aceasta din tabloul următor, în care se arată, după date americane, valoarea esportărilor Statelor-Unite cu destinație pentru Anglia și alte țări :

	Țările de destinație		
	Anglia	Alte țări	Total
	Mil de fr.	Mil de fr.	Mil de fr.
Vite	86.685	2.590	89.275
Carne proaspătă	57.580	2.355	59.935
„ în cutii	12.710	3.160	15.870
„ sărată	10.200	5.720	16.010
„ diferită	300	40	340
Unt	9.380	9.370	18.750
Brânză	52.545	5.475	58.320
Seș de vacă	14.705	9.260	23.965
Oleomargarină	1.045	23.165	24.210
Lapte condensat	1.015	245	1.240
	245.255	61.660	307.915

Trebuie să observăm că o mare parte din cantitățile exportate în Canada și care reprezintă o valoare de 12 $\frac{1}{2}$ milioane, numai traversează prin Dominion, pentru a-și relua drumul lor spre Anglia, locul lor definitiv de destinație. Tot astfel se întâmplă și cu exportățiunea de oleomargarină în Olanda, care nu se poate evalua la mai puțin de 20 de milioane franci, și care, sub numele de unt, este în fine reexportată în Anglia. De aci rezultă că, în cele din urmă, exportăția destinată pentru Anglia se poate evalua la 271,250,000 fr. pe când expedițiile pentru alte țări ale Europei se reduc la 16 milioane și se ridică la 20 milioane și jumătate pentru țările extra-europene.

După d. Neuman-Spallart, importațiunile totale de vite vii și de carne în Anglia, în anul 1884, fără a socoti berbecii și porcii, reprezintă o valoare de 522 milioane și jumătate. Comparând aceste cifre cu datele arătate în documentul american, care estimează la 167 de milioane și jumătate valoarea exportățiilor lor de aceeași natură cu destinație pentru Anglia, doctorul Dietrich, din Dresda, constată că exportățiunile de carne din Statele-Unite în Anglia reprezintă cam a treia parte din importațiunile totale de acest fel. Nu trebuie dar să ne mirăm pentru ce expeditorii din New-York și din Chicago stimează atât de mult pe consumatorii englezi și li semnalează cu elogiuri ca pe singurul popor din Europa, care în realitate mănâncă carne.

Crescătorii și îngrijitorii din Statele producătoare de vite expediția produsele lor în centrurile de consumație din noul și vechiul continent în stare de animale vii,

de preparațiunii în cutii și în saramură și în stare de carne proaspătă păstrată prin proceduri frigorifice. Cărnurile sărate formați altă dată principalul element al acestor exportățiuni, cari treptat s'au extins și la animalele vii în așa grad, încât astăzi vitele americane predomină în țergurile din Anglia. Tabloul următor ne arată mersul comerțului cu boi de la 1876 la 1884 în Anglia :

Țările de proveniență	1875		1884	
	Capete	Capete	Capete	Capete
Statele-Unite	299	139.213		
Canada	1.212	59.054		
Danemarca	29.687	42.746		
Portugalia	21.632	17.903		
Spania	23.850	17.482		
Germania	50.141	17.310		
Suedia	3.637	12.426		
Holanda	27.396	2.561		
Norvegia	357	865		
Belgia	7.139	—		
Francia	8.986	—		

Așa, din toate statele Europene, numai exportul Danemarcei, Suediei și Norvegiei a crescut; pe când sub influența măsurilor sanitare prea aspre, și sub pretext de a feri grajdurile englezești de invasiunea boalelor contagioase, exportățiunile din Franța și din Belgia au încetat de desăvârșire, iar cele din Germania au suferit o reducere de mai bine de 65%.

De la 1887, de odată cu perfecționarea instalațiilor frigorifice la corăbii și alte vase, exportățiunea cărnurilor proaspete a luat o dezvoltare atât de mare în cât de la 22,197,000 kilogr. reprezentând o valoare de 22,500,000 franci, în 1877, ea s'a ridicat în 1884 la 54,813,000 kilogr. sau la 60 de milioane de franci. Măsurile sanitare, care după dispozițiunile membrilor consiliului privat, se aplică atât cărnurilor proaspete cât și animalelor vii, firește că au adus oscilațiuni în mișcarea acestor importațiuni.

Intru cât privește importațiunile americane de conserve în cutii și de carne sărată, în Anglia, ele au ajuns în 1884, la cifra de 13,137,000 kgr. în cantitate sau de 17 $\frac{1}{2}$ milioane franci în valoare.

Afară de vitele vii și de carnea proaspătă, sărată sau conservată în cutii, produsele lăptăriei, untul și brânza, iau un loc din cele mai importante în comerțul de exportățiune al Statelor Unite.

În 1874, cantitățile de unt expediționate la destinație nu treceau peste 679,500 kilogr.; în 1884, ele figurează în tabloul comerțului pentru un total de 6,024,000 kilogr. sau cu 780 la sută mai mult. Expedițiunile cu destinație ale Statelor americane de sud, în același spațiu de timp n'au luat o prea mare dezvoltare; ele au trecut de la 1,177,800 kilograme la 3,125,700 kilogr. în spre Asia, expedițiunile de această natură se mănuș în limitele restrânse de 48.471 kilogr. în 1874, și de 53.454 kilogr. în 1885. Nu este tot așa și cu exportățiunile destinate pentru Africa pentru care găsim cantitățile de 7,655,700 kilogr. în 1874 și de 25,503,900 kilogr. în 1884.

Intru cât privește brânza, despre care ne mai rămâne a vorbi, exportățiunile americane cu destinație pentru țergurile Europei încă s'au dezvoltat în proporția de la 40,317,000 kilogr. în 1874, la 56,206,000 kilogr. în 1884. Expedițiunile Americii de sud s'au ridicat în aceeași perioadă de la 679,500 kilogr. la 4,484,700 kilogr.; însă expedițiile în Asia și Africa se reduc la cantități neînsemnate și rămân staționare.

Statele-Unite contribuie dar cu o parte din ce în ce mai însemnată la aprovizionarea principalelor țerguri din Europa cu vite vii, cu carne proaspătă și sărată și chiar cu unt și cu brânză. Anglia este principalul lor țerg, din cauza trebuințelor

unei consumațiuni care tinde a crește, pe când producțiunea rămâne aproape staționară. În adevăr, din ultima statistică se poate vedea că efectivul vitelor cunoscute în Regatul-Uni (Anglia) prezintă în 1887 o scădere de 205.415 capete, sau 3,1 la sută în raport cu recensământul din 1886. Această scădere se repartizează și asupra vacilor, junicilor și a vitelor de 2 ani și mai mici. În Irlanda, vacile de lapte și junicile au scăzut cu 26,739 capete sau 1,9 la sută; efectivul vitelor cunoscute în Regatul-Uni, luat în întregul său, este reprezentat prin un total de 10,639,960 capete, cu o pierdere de 232.851 capete din cifra de la 1886. Scăderea prețurilor și raritatea nutrețurilor au contribuit mult la acest rezultat, și în unele comitate raporturile constată că fermierii s'au găsit că este mai avantajos să vîndă la măcelări vitele de lapte decât să i crească până la etatea de 2 ani cu o pierdere de 35—45 franci de cap.

Lipsa de nutrețuri și lungimea ernei a avut pentru oi, ca și pentru vitele mari cunoscute, drept rezultat o scădere de 27.750 capete în numărul berbecilor și oilor de un an și mai mult; însă această scădere care s'a produs mai cu seamă în Anglia este compensată printr'un spor de 35.440 și de 16.280 capete în provincia Galilor și în Scoția, care contrar previsionsilor au suferit mai puțin de frig și de lipsa de nutreț. În unele puncte, rapoartele comisariilor semnalează un mare număr de vînzări de vite care în afara de cele două cauze precitate provin din cauză că un număr oare-care de moșii rămase nearendate au fost direct exploatate de către proprietari, cari în lipsă de nutrețuri au fost obligați a reduce efectivul turmelor lor.

În tot cazul, recensământul mieilor arată un spor de 467.800 capete în raport cu anul 1886, în arma căreia, făcând toate compensățiunile, numărul oilor și al mieilor reuiniți dau un spor de 438.050 capete sau de 1,7%. Efectivul pentru regatul Unit se resuma într'un total de 29.401.750 capete care este cu 446.516 capete inferior celui din 1886, care însă este mai mare decât în 1885.

Efinățea cartofilor și a făinei de orz, împreună cu prețurile relativ mai ridicate ale cărnei sunt semnalate ca cele două cauze principale, care în Marea Britanie au adus efectivul porcilor de la 2,224.475 capete în 1886, la 2,299.323 capete în 1887, cu un spor de 77.847 capete sau 3,50 la sută. Efectivul total al Regatului Unit este evaluat la 3,720.957 capete, cu un spor de 223.792 capete asupra anului 1886.

E. N.

CRIME — DELICTE — ACCIDENTE

Jud. Fălciu

În ziua de 2 Ianuarie locuitorul Th. Priocopi, din comuna Deleni, plecând din comuna Bărbosii, în drumul său fiind coprin de viscol, n'a mai putut înainta, și a încetat din viață; cadavrul s'a găsit la 9 ale curentului.

Femeia Ioana, soția locuitorului Pană Stan Cercel, din comuna Oinacu, a născut, în noaptea de 18—19 curent, 3 copii de sex feminin. Atât copilele cât și femeia sunt sănătoase.

DIVERSE

Louise Michel — În zilele trecute Lucas, care atentase la viața vestitelor anarhiste, Louise Michel, a adresat din arest acestel domnișoare o scrisoare, în care își exprima

părerea de rău, că într'un acces de nebunie a putut trage cu arma asupra ei și o roagă să intervină pentru densus, om cu nevastă și copii. Louise Michel i-a răspuns :

„Domnule Lucas, „Scrisoarea d-tale mi-a făcut plăcere; ea probează încă odată, că avem dreptate a te considera că ai avut o alunecare și prin urmare că nu poți fi judecat. Ș'apoi eu merg bine și dorința mea cea mai mare este ca să fi redat familiei d-tale, aceasta va fi o dreptate și sperăm că va fi în curând.

În menajerie. — Foile din Paris scriu : Pezon, domesticitorul cunoscut de publicul parisiian, era să fie mâncat de ursul sech cel negru. În cursul unei reprezentațiuni de luni seara, la Chalons-sur-Marne, el intră în cușca ursului; acesta năvăli asupra lui și îl trânti la pământ. Să și închipuiască cineva groaza publicului! Indată fiul lui Pezon intră în cușcă și încercă prin lovituri să facă pe urs ași lăsa pradă. În același timp un ofițer de husari își trase sabia din teacă și o întinse lui Pezon fiu, care lovi din respecturi pe animal peste mijlocul trupului.

Ursul se ridică și se aruncă asupra adversarului său : acesta îi dete o lovitură în burtă. — Bătrânul Pezon se sculă și ieși din colivie, pe când fiul său nu înceta a da cu sabia în animal. În fine un împiegat al menajeriei veni cu o pușcă și trase două focuri asupra animalului furios. Ursul fu lovit în cap și în ochi, dar cu toate acestea el continuă a se apăra mult timp, până ce căzu în fine.

Bătrânul Pezon are două coaste zdrobite.

Pentru o omeletă. — Doamna Belti Wanderer, soția unui guvernator, se ocupa a pregăti soțului ei mâncarea de prânz. În această ocupațiune juna și frumoasa Belti fuse interuptă de visita vecinei sale doamna Teresa Kutschera, soția unui turnător.

— A! dar voi trăiți p'un picior nobil, esclamă doamna Teresa, o femeie cam trecută în vârstă, pe care soțul ei o ținea cam strâmtorât în privința cheltuelilor menajului, „o amletă într'o zi de lucru! se vede că ve dă mâna, dar, trebuie să i spuim, coca n'ai făcut-o cum trebuie, ve vedea că nu reușești.

— Ce spui? răspunde juna doamnă Wanderer, atacată în partea sa cea mai susceptibilă, fiind că domnia-sa absolvise cu bun succes școala artei culinare a asociațiunei menajeriei vieneze, cred că și eu înțeleg ceva despre arta culinară. Omeleta va eși atât de bună ca una de la Sacher. S'o și d-ta, bătrâna gură mușcătoare.

Nu era tocmai frumos din partea junelii femeii, că numea pe vecina sa o gură mușcătoare, dar considerând că doamna Kutschera nu încetase s'o sperie adese prin necontenitele sale critice și cârtiri, se putea explica supărarea ei cât și împrejuraarea că în fine antagonismul vecinilor trebuia să ajungă la o catastrofă. Ceea ce s'a întâmplat pe urmă a fost constatat prin depunerea mărturilor. Doamna Kutschera, replicând la epitetul de gură mușcătoare cu titlurile de proastă, îngâmfată, stălp de felinar cătușit cu bumbac, pe care le respinse doamna Wanderer cu atele ca nerușinată, murdară, sdrerțoasă și nemulțumită cu vorbe, turnase furea sa cu coca de omeletă pe capul adversarei sale. După aceasta doamna Kutschera își răgșun a aruncând în fața doamnei Wanderer toate oalele bucătăriei pe care putea să pue mâna, aplicându o lovitură de pumn și smulgându-i părul din cap. Tot d'o dată țipa și striga ca cum cazacii ar fi luat casa cu asalt. Se înțelege că nici doamna Wanderer nu păstra tăcerea, astfel că în scurt timp toți locuitorii casei se aflau a-

FOIȚA « ROMANIEI LIBERE »

— 27 Ianuarie 1888. —

BURSIERUL

Din maldanele, vara impodobite cu flori și iarna acoperite cu zăpadă albă și lucie; de la umbra castanilor verzi și stufoși, sub cari se adună bătrânii cu poveștile lor; de la vatra cu jeric care clipia ca niște ochi de aur, în jurul căreia se prigoriatu blânde mele surori, spunându-mi la basme și povești, — când ai avut ochi să vază, închipuire să învieze ce ai auzit, și inimă să simță, — să te pomenesti închis între patru ziduri, să te izbești la fie-ce pas de chipuri străine și reci, de inimă domoale și nepăsătoare, de mai mari cari vorbesc altfel de cât la vatra ta, cari nu vor să știe de cântece și de basme... iacă cea mai mare nefericire din viața mea. Desordinea și sclavia liceului, masa bursierilor, soioasă și murdară, duhoarea bucatelor grase și cafelele cu lapte mirosind a căine plouat, plescăitul lacom a opt-zeci de tovarăși, și pedagogii cu ifosul lor de parveniti așezați în căpățelele celor două mese lungi... iacă ce mă înfioară și astăzi când mă gândesc la acea viață de șapte ani.

1) Din *Rev. Nouă*.

Eram numai de doi-spre-zece ani, și nu cunoșteam pe nimeni din tot dormitorul. Când lampa din mijlocul unui tavan mare și văpsit cu arabescuri albe și cenușii, s'a stins, am închis ochii, am ascultat cât-văz rufăurile multe și grele ale celor-lalți bursieri și mi s'a părut că sub mine se deschide o prăpastie fără fund. Unde era blanda mână a mamei ca să mi vire plapama pe sub mine și să i simț cele trei degete atingându-mă ușurel, pe frunte, la mijloc și pe umeri, în semn de cruce, iară eu să adorm știindu-mă la adăpost sub paza ei și a crucei? Unde era Lăbuș, câinele meu, cu care hoînăream toată ziua? Unde era pisica cea neagră care mi se tolania d'alungul spatelui? Și-am înțeles că fericirea și libertatea mi s'au stins, și închizend ochii ca să adorm am simțit pleoapele umflăte de lacrimi; pe obrazii mei, odinioară mângăeați, două șiroaie ferbinți alunecară la vale, picurând pe pernă în liniștea neturburată a nopții.

Acel cari au schimbat, bucuros și lacom, codrul de pâine și bucățica de brânză pe o cafea și pe trei feluri de bucate, acei cari s'au desbrăcat grabnic de zrențele lor pentru ca să se îmbrace vesel cu tunica de bursier, acei cari de mic s'au gândit că învățând carte multă vor ajunge bogăți și fericți, acei cari din întemplerie n'au gustat farmecul mângăerilor și n'au auzit vorbă bună intrând pe ușa părinților lor, acei cari n'au oftat prin somn pe saltea moale a străinilor, aceia nu vor înțelege de ce m'a înecat planșul și de ce somnul și odihna nu s'au lipit de mine până la revărsatul zorilor.

Dar mângăerea și răsfațul se prefac în trebuințe fatale ale vieții; dar sfânta libertate pentru cel care o gustă de mic copil este viața însăși. Și nu vorbesc despre libertatea care dă naștere la atâtea neînțelegeri și lupte. Libertatea pentru mine era cea adevărată. Era goana din câmpiile fără margini; era șanțurile sărite dintr'o aruncătură, era virful dudului bătrân în care mi suiam și pe ale căruia ramuri mă legănam înecatându-mi ochii în albastrul limpede și adânc al cerului; era colindul de prin stiușie de soc cu flori albe și mirositoare; era lanțurile de nalbă și găntanele verzi presărate cu rochițele rindnice, învalte și străvezii ca niște pâlinoare de ceară. Libertatea mea era fără păcat și fără hotar; era frumoasă : cu poctei serpuite printre ciucuri de flori selbăteci, cu drumuri galbuli înfite în adincimea depărtărei, ascuțite la virfuri, părând că fug și să înfig în fără-vindul cerului. Libertatea mea sta în puțina d'a privi lung grădinile stufoase și câmpiile netezi, d'a goni încotro m'or duce picioarele, d'a asculta basme și d'a mă încerca să nascocesc altele noul. Libertatea mea era nălcirile fermecătoare ale unei copilării fără frâu și fără țel.

În prima noapte de tortură, m'am simțit înjosit, rob, năbușit, ametit de atâtea și atâtea păreri de rău. Închideți un pui de leu în grății de fer și îndopați-l cu carne proaspătă, el va privi lung îngusta sa încăpere apoi va închide leneși și ofiit ochii, și i va pleca binisor capul pe labele sale, visând, de sigur, pustiul cald și fără de margini.

Mă vinduse, mi vinduse inima și mintea pentru o învățătură rea, neghioabă și perversă. În nopțile de iarnă, când viscolul mă trezia în sforăitul celor-lalți, mi dășeram în minte frumusețile de odinioară și toate se încheeau cu ticăloșiile din clasă. Un profesor este bătrân, uscat și rău. Tace ca o momăe; iar când deschide gura parc'ar fi un mort care își scuipă pământul din gură; și slomnește sec și îndesat printre știrbiturile gingiilor : „a-fu-ri-situle! Altul este gros, roșu-verzu ca un ficat, și fără gât; cu ochii umflați și repezi; mâinile îi bănăne în toate părțile, și când înfige degetele în trechile cul-va scrișnește dinții, năpustind cuvintele : „U! boule! Un altul este soios, c'un palton larg și vechiu pe care nu l' închee niciodată, ciupit puțin de vârsat, cu ochii verzuți, cu barba albă, și țipă pițigăeat, parc'ar fi o femeie : „trece la loc, găgăuță!

La cine m'au vindut, nu știu care din al mei, ca să învăț carte! Cum s'au prefăcut într'o clipă nevinovatele mele plăceri! Cine mi-a zmul și mototolit nemărginita perdea pe care să zugrăviam câmpiile mele, cerul meu, zilele și nopțile mele zmălțuite cu flori și semănate cu ținte de aur? Să mi fi lăsat barim pisica și câinile, să mi fi dat barim vara bălăruile și iarna gura sobei. Poate că astfel mi-ar fi curs mai puțin lacrimi pe declinările latinescilor pe cari le învățam de spaimă ca să nu deschiză asupra mea ochii săi reci și rîi profesorul ce sta, neclintit și galben, ca un mort, în jețul catedrei!

Nici odată căine n'a fost mai încolțit de vrăjmași! Cartea, pe care trebuia s'o nă-

cocim noi, căci afară de doi-trei profesori, toți ceilalți nu deschideau gura decât ca să ocărăsă; colegii mei, rău năvăliți, lacomi, intriganți, spionii și lași, afară de câțva săraci și sălbatici prinși ca cu arcanul; pedagogii, leneși și îngâmfăți; provizorul, un neamț ale căruia favorite roșcate îl ajungeau la briu; directorul, un suflet blând, dar care striga de se auzea cale d'o poștă; economul, care clipia des numai dintr'un ochi; bucatarul, cocoșat și cu mustați lungi și groase; bursierii din clasele superioare, a căror palmă era gata pe bătae; iacă vrăjmași mei, iacă spaima care m'a chinuit mult mulți ani de zile.

Clopoțelul care ne speria din somn, iarna la 5 ore, cu noaptea în cap, apelul, rugăciunea pe care n'am voit s'o zic niciodată cu toate pedepsele ce am suferit, meditația cu fiarele groase, vizita pedagogilor cari mă făceau să tresar fără să ridie ochii din carte, clasa, zgomotul zvăpăiat al externilor, masa cu rugăciunile ei, meditația de seara, culcarea și bățiile cu pernele... așa de repede veneau una după alta, așa de strins legate și de neînfrante, atât de multe și de nesuferite, în cât, eu, copilul libertății, imi simțiam inima izbită la ficș pas, rânită și neînțeleasă, chinuită și nemărgăiață de nimeni, nemărgăiață, ea, răsfațată de odinioară!

Multe nopți am mai plans năbușit cu fața în pernele glodorose. Apoi lacrimile s'au împuținat și când s'au svintat cu desăvârșire, m'am pomenit ceva mai schimbat decât fusesem. Începusem să vorbesc tare printre colegii mei, dam dracului, și când

adunați în bucătăria doamnei Wanderer, dar nu ca niște simpli spectatori, ci ca actori activi, unii din ei luaseră partida gravoresei pe când cel-l'alți apărau interesele turnătoare. Ast-fel duelul femeilor degeneră într-o luptă generală și inversă-nată Cine știe ce dimensiune ar fi putut lua acea luptă la care se întrebunța toate ustensilele bucătăriei, dacă n'ar fi intervenit un trara trara, sunetul de alarmă a pompierilor, care provocând curiozitatea doamnei Wanderer prezintă aspectul unui câmp de bătălie: dulapurile mesele și scaunele răsturnate, oalele, tingirele, farfuriile sparte, toate ruinate.

Urmarea bătăliei a fost o reclamațiune de vătămare onarel Wanderer contra Kutschera, și Kutschera contra Wanderer. Toate cercările d'a împăca pe adversare rămânând zadarnice, judecătorul se văzu constrâns a condamna pe ambele părți la câte o amendă de zece florini.

Lupii omorâți în Franța în anul 1886. — Am arătat altă dată numărul lupilor omorâți în Franța, în anul 1884, 1885 și 1886. De curând *Buletinul ministerului de agricultură* din Franța, publică și numărul lupilor omorâți în anul 1886, precum și primele acordate pentru aceștia.

Din acest buletin se vede, că în 1886 s'au omorât în total 760 lupi, pentru cari s'au plătit 57,120 franci. Primele au fost socotite de 150 franci pentru o lupoaică însărcinată, de 100 franci pentru un lup sau lupoaică, și 40 de franci pentru puș de lup. Statistica nu arată nici un lup care să se fi aruncat asupra vre-unui om.

Anul 1886 este cel mai slab de când legea din 3 August 1882 este în vigoare; distrucțiunea urmează un mers descrescând, de oare-ce lupii se împușcă din ce în ce mai mult.

Așa, în anul 1883 s'au omorât 1316 animale pentru 104,450 franci, în 1884 s'au omorât 1035 animale pentru 65,50 franci, și în 1886 s'au omorât 760 animale pentru 57,120 franci. În acest mod distrucțiunea lupilor din Franța se realizează cu cel mai bun succes.

Ce să zicem de România, unde lupii vin până în capitala țerei!...

O florăreasă. — Septemăna trecută, într-o dimineață se observă niște pete de sânge pe stratul de zăpadă care acoperea strada Ravnigan, o stradă cu coasta repede, ce conduce spre strada Abateselor, din Paris.

Se urmărea aceste pete și în strada Saules se găsi cadavrul unei fetițe de șase-spre-zece ani.

Fetița era culcată pe zăpadă, și buchețele de violete, iacinte și camelii erau presărate împrejurul capului său.

D'ocamdată se crezu a fi pe urma unei crime; se constată însă că s'ermăna fată era moartă d'o emoragie pulmonară.

Se cunoșea, prin cafelele și sălile de concerte din strada Montmartre, această mică florăreasă de șase-spre-zece ani, sub numele de Elisa. Ea nu era frumoasă. Foarte palidă, foarte slabă, cu niște ochi mari albaștri. Cu toate acestea era foarte cochetă, fiind frizată în tot'ăuna.

Ea vindea buchețe de violete, rămuri de liliac și camelii.

Elisa trăia cu bunicul său, un bătrân de șase-zece ani, într-o casă miserabilă din strada Abrevoir. El nu era bogat. De giaba alerga toată noaptea aproape, căci nu câștiga decât foarte puțin.

Vara trecută, Elisa întâlni într'un bal din cartier pe un tânăr de care se înamora la nebunie.

Acesta se amușă câte-va zile de amorul fetiței care, în fie-care Duminecă, îi pune la butonieră câte un trandafir frumos. Apoi

nu mai reveni deloc. Mica florăreasă era prea urâtă pentru ca să fie iubită mai mult de opt zile.

Ea deveni tristă și disperată și în fie-care zi slăbia mai mult. Ochii săi se cerniră c'un cearcăn vânt și obraji începură a i se scofci. Din când în când o tuse violentă îi sguduia fragedul său corp. Erau primele simptome ale unui rău care nu iartă.

Sambătă Elisa, foarte suferindă, își luă coșulețul și plecă la poarta circuitului Fernando, prin cafelele vecine. Cam pe la două ore din noapte ne mai putând suferi durerile opei spre casă. Dar era atât de slabă în cât piciorușele ief șovăiau suind strada Ravnigan, acoperită d'un strat de zăpadă, pe cari pantofii îi alunecau.

Atunci fu apucată d'o vârsătură de sânge și speriată voi s'o ia mai iute la picior; dar sfârșită căzu risipindu-și floile, cari formară d'asupra capului ei o frumoasă aureolă: aceea a martirului amorului și a miseriei.

ARTE—TEATRE—BALURI

Teatrul Național. — Societatea dramatică; Joi, 28 Ianuarie 1888, se vor juca piesele: Sullivan, comedie în 3 acte de d. M. Melesville, tradusă din franțuzește de d. Nottara. — Vincenetta, dramă într'un act în versuri de Paul Barbier, tradusă în versuri de d. Edgar T. Aslan.

Cercul Sidoli. — Reprezentațiunile în toate zilele ecuestre, gimnastice, atletice, etc. Debutul celor 4 dame sburătoare nevăzute încă aici.

Debutul renumitei călărețe de școală înaltă D-ra Betti Baus.

Sala Orfeu. — Bal mascat în toate zilele de Marți, Joi și Duminică.

Sala Băilor Eforiel, (Bulevard). — Sambătă 6 Februarie 1888, Societatea de ajutor reciproc a lucrătorilor tipografi din România Gutenberg, va da un Bal deschis în profitul casei sale.

Sala Dacia. — Va urma regulat în tot timpul carnavalului baluri mascate Lunea, Mercurea, și Sambăta.

MAINOU

Faptul întâmplat la Turnu-Măgurele, cu privarea alegătorilor din Alexandria de dreptul politic de căpetenie al cetățeanului, continuă a fi obiectul conversațiunilor prin cercurile politice.

Cei cari susțin purtarea președintelui alegerilor din Tealeorman uită, se vede, însemnătatea dreptului constituțional al cetățeanului, când este chemat să-și delege suveranitatea.

Un capriț al comunei la împărțirea secțiunilor, o manevră a administrației la fixarea localului de alegere ca să se compună numai din 2 camere, sau lentoarea unui judecător în conducerea operațiunii electorale, nu poate priva un singur om de dreptul primordial al exercițiului suveranității. Altminteri s'ar subordina unor procederi mescchine esența Constituțiunii.

Alegerea din colegiul II din Tealeorman nu se poate considera decât nulă.

Față cu încordarea situațiunii interioare și cu furtunile ce se pregătesc în Parlament, se vorbește că d. Radu Mihailu va fi pus în retragere din Cabinet.

Primul-ministru a sosit în Capitală pentru a ținea consiliu.

D. Const. Grădișteanu, față cu scandalurile și bătăile din col. II de la Râmnicu-Sărat, a adresat o depeșă iritată M. S.

D. Petre Carp a sosit ieri în Capitală pentru afaceri private.

Citim în *Voința Națională*:

D. N. G. Pesiakov, alesul col. II de deputați din Dolj, ne adresează o telegramă prin care ne face cunoscut că din eroare a fost trecut, ca făcând parte din opoziție. Ne grăbim a rectifica această eroare involuntară și a declara că d. N. G. Pesiakov face parte din partidul național-liberal.

Căutând în lista deputaților, nu dăm peste nici un domn cu acest nume. Ce-a vrut atunci să ne spună organul stăpânirii?

Alegerea col. III de Ilfov este protestată chiar de un redactor al *Voinței Naționale*, care a cerut președintelui să constate prezența a doi membrii din comitetul permanent în sala votării. Protestul, găsit întemeiat, s'a anexat la dosarul alegerii.

Ne asociăm cu confracții noștri, cari exprimă mulțumiri administrațiunii centrale a Postelor și Telegrafelor, cu ocaziunea comunicării rezultatului alegerilor.

Astăzi se întârșează, la secția II a tribunalului de Ilfov, procesul lui Andronic, amânat odată.

Colectiviștii de frunte aleargă împrejurul d-lui Ion Brătianu, spre a-și susține moralul, căci bătrânul ar fi manifestând intenția de a se retrage, când țara trâmte în Camera pe Panu, Fleva, Grădișteanu, Tache Ionescu, și alții, ca să-și ceară socoteală.

Credem că colectiviștii ei vor consola repede și-și vor readuce bătrânului încrederea, când ei vor dovedi, cu Ghiță Berbecu, Purcăreanu, Cisman, și Moroianu, că sunt hotărâți a ține piept până la moarte în contra opozițiunii.

Ultime Depeși Telegrafice ALE ROMÂNIEI LIBERE.

Londra 6 Februarie.

Tribunalul din Edimbourg a condamnat, la pedepse variind între șase și cinci-spre-zece luni închisoare, pe mai mulți resvritori agrari din insula Lewis în Scoția.

Buenos-Ayres, 5 Februarie.

În cursul lunii Ianuarie au sosit aici 42 de vapoare trans-oceanice cu 14.041 de imigranți.

Lemberg, 6 Februarie.

Mal multe comisii militare rusești revizuesc toate liniile ferate din Polonia rusească. — Toți ovreii cari n'au primit încă acum permisiunea de a-și putea continua afacerile, vor trebui să plece din Rusia.

NOTIȚE LITERARE

Revista Nouă (Nr. 1) are următorul sumar: *Un cuvânt înainte* de B. P. Hasdeu; Asaki de Minuzio. — *Hagi-Tudose* de B. de la Vrancea; — *Iertare* (poesie) de Al. Vlașuță; — *Sarea în bucate* (basm) de Perje Ispirescu; — *Plâns de clopot* (poesie) de N. Bilciurescu; — *Câte-va pagini din domnia Fanarioșilor* de Ionescu Gion; — *Teatrul nostru* de D. D. Racoviță; — *Portretul* lui Assaki (după Georgescu) și *Nimfa* (după Mirea.)

Revista nouă (Nr. 2) are următorul sumar: *Bucea și căpățâna* de B. P. Hasdeu; — *Timoteu Cipariu* de I. Bianu; — *Liniște* (poesie) de Al. Vlașuță; — *Bursierul* de Barbu de la Vrancea; — *Spre seară* (poesie) de V. Bilciurescu; — *Câte-va pagini din domnia Fanarioșilor*; — *Mater dolorosa* (poesie) de B. P. Hasdeu; — *Teatrul nostru* de D. D. Racoviță; — *Portretul* lui Cipariu și *Portul de la Clămpulung* (eromolografie).

Musa Română, foaie musicală și literară. Anul I-ii. Apare în fie-care lună odată. Proprietar și redactor *Jacob Mureșianu*.

Abonamentul pe un an 30 lei
 „ „ „ 15 „
 „ „ „ 7 50

Acel prea stim. Domni, Doamne și Domnișoare, cărora li se va trimite numărul prim și nu voiesc să se aboneze la *Musa Română* sunt rugați a trimite numărul îndrăgit.

Arăcia cari se vor abona să bine-voiască a scrie lămurit și să arate și posta ultimă.

Abonamentele se pot face mai ușor prin assignațiune postală la adresa: Administrația foaii musicale *Musa Română*, Blaș (Balázsalva), sub la d-na Sevastia Davidescu, strada Primăverei, 38 București.

Convorbiri Literare, Nr. 1 anul XXI, (director; *Jacob Negruțel*) are acest sumar:

George Bengescu. — Vasile Alexandri (urmare). Dăliu Zamfirescu. — Străbunul Noștrii (novele istorice). Ciru Economu. — Ochii lui Bogdan (baltă). A. C. Cuză. — Void rîde... (poesie). Cervantes. — Don Quijote de la Mancha, trad. de S. G. Vărgolici (urmare). Ioan N. Roman. — Istoria limbii și literaturii române de Nădejde. D. C. Olănescu. — Ad Mercurium; ad Republicanam; ad navem qua vebatur Virgilius Athenas proficiscens, trad. din Horațiu (poesii). F. C. — Speranța trad. din Schiler (poesie). Dir. — Notă bibliografică. — Erată. — Bibliografie. — Corespondență.

Au apărut în editura librăriei Frații Saraga, Iași: **Poeziile logofetului Costaki Konaki**, ediție nouă cu mai multe scrieri inedite, cu biografia autorului și cu un mic glosariu. — Prețul 6 lei. Se află de vânzare la toate librăriile principale din țară.

Sa pus de sub presă a doua edițiune a scrierii intitulată: **Luptele Românilor în rebelzul din 1877—78**, de colonelul în rezervă T. C. Vădrescu. Operă încoronată de Academia Română. Comandele se pot face d'ocamdată la editorii *F. Găbl și*, Pasagiul Român, 12.

România Literară, Anul al VI-lea, Nr. 12 are acest sumar:

Tărgul de femei, de Dumitru Teleor. — Podul (poesie) de V. Alexandri. — Teatrul și morală de A. G. A. — Poveste (poesie) de Traian Demetrescu. — Inmormintarea Fîlnei de N. D. Georgian. — Vremuri de A. G. Adămescu. — Adio de Ed. M. Adamski. — Poezie în proză de N. D. Georgian. — Cronica Teatrului de Salana. — Epigrame de A. G. A. — Curierul Bucureștilor de Gheorghe. — Bibliografie de *.*.

Maria Săvescu, Nicolae Săvescu, Eliza Manliu, Elena Săvescu, Ioan Manliu, Virgiliu Manliu, și Ion Manliu, au durerea a face cunoscut pierderea prea iubitului lor fiu, frate, cumnat, și unchiu!

NICOLAE N. SAVESCU
 în etate de 28 ani

Încetat din viață în ziua de 26 Ianuarie, și vă roagă să bine-voiți a asista la ceremonia funebă care va avea loc la cimitirul Șerban-Vodă (Belu) Joi la 28 curent, ora 3 p. m.

BOALELE SIFILITICE

Neputința bărbătească
 Vindecă după cele mai noul metode, radical, fără durere și împedecare; după experiență de 17 ani. Specialist în boalele lument

Dr. THÖR

Strada Emigrat No. 3, (în dosul școlii militare) intrare din calea Victoriei prin strada sf. Voevozi, (Tramvai). Consultațiunile de la 8 dimineața până la 6 seara. Loc separat de așteptare pentru fie-care.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea
 Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturilor altor vinuri. — 15 fr. vadra și
ALB DE DRAGAȘANI
 din recolta anului 1883. — 15 fr. vadra la
PAUN POPESCU & Comp.
 18, STRADA LIPSCANI 18.

De vânzare casele cu locu din strada Brezoianu Nr. 2 lângă Bulevard.

BURSA DIN BUCUREȘTI

(26 Ianu 7 Februarie 1888).

VALORI	Tirgul liber	Cota oficială
		Bursa
Renta română perpet. 1876.	91 1/2	—
Renta română amortisabilă.	91 1/2	—
Renta rom. (rurale convert.)	88 1/2	—
Obl. de stat C.F. Române 6 1/2	—	—
idem idem . . . 5 1/2	—	—
Imprim. Stern 1884.	—	—
idem Openheim 1886	—	—
idem Oraș București	78 1/2	—
idem idem din 1884	—	—
Imp. or. B. cu prime loz fr. 20	37.35	—
Credit fonciar rural . . . 7 1/2	104	104
idem idem . . . 5 1/2	89	—
Credit fonc. urb. din Buc. 7	102 1/2	—
idem idem . . . 6 1/2	—	—
idem idem . . . 5 1/2	85 1/2	—
Credit fonc. urb. din Iași	75 1/2	—
Obl. casei pensiu. fr. 300	210	—
Lozuri otomane	—	—
Panama	—	—
Korinth	—	—
Banca naț. ult. div. 77. 40.	—	—
Dacia-Rom ult. div. 21 lei.	—	1007
Naț. de asig. ult. div. 16.50	—	—
banca rom. ult. div. fr. 10.	—	—
Soc. rom. de cons. ult. div.	—	—
Soc. Baz. art. ult. div. lei 20	—	—
Soc. rom. de hăr. ult. div.	—	—
Soc. de reas. ult. div. 15 l. a.	—	—
Naț. de asig. ult. div. 94.40	—	—
Soc. de cons. ult. div.	—	—
Soc. de hârtie ult. div.	—	—
Agio în bursă	—	17 25
Bunca națională a României	—	—
compt 6 1/2	—	—
Avansuri pe efecte . . . 7 1/2	—	—
Avansuri pe lingouri . 7 1/2	—	—

Tendința pieței, salbă

mă necăjam injuram ca și ceilalți. În umezeala și umbra rece a meditației, printre băncile murdare și încărcate cu litere și necuvințe, printre atâtea chipuri crude, murdare și oțelite de nevoi, injuriile se potriveau, aveau unde naște și trăi, blestemul purcă pluta în aer; n'aveal decât să-și sorbi cu gura și să-și azvirlă afară din tine. Luptă pentru aceeași tablă, pentru aceeași creță, pentru aceeași luminare, năpădia sângele la cap, zăcăcia mâinile din încheeturi. Și pumnii mei începuseră a se încheșta din ce în ce mai des și mai grabnic; gesturile mi se zvăpăiau; fața mi se aprindea și mânia îmi întuneca ochii fără să prinz de veste.

După doi ani mi-era firesc și ușor să răstorn mesele, să trântesc băncile, să dărin soba, să dau cu planșeta, cu tabla, și cu lemnele din gura sobei, ca și ceilalți. Tot ce mă înconjura mi-era dușman. Cine, dacă nu viața din liceu, îmi ucisese iluziile și farmecele copilăriei mele? Cine, dacă nu ea, îmi pusese pe buze blestemul în locul rugăciunii? Cine, dacă nu ea, mă învăluse într-o coajă de fer rece, egoistă și rea? Cine, îmi sorbise mila și bucuria dacă nu ea?

Și cu toate acestea ascundeam în adinul meu o viață streină celorlalți, o viață nemărginit de blândă, de frumoasă, și de neînțeleasă adesea ori chiar de către mine însuși. Ghemuit într'un colț, pe care nici odată nu l-am părăsit, cu templele strânse între pumnii, mut și cu ochii pe jumătate închiși, mă văz și mă simț și astăzi când mă întorc peste atâția ani înapoi. Tăcerea pentru mine avea tarmecul gândirei; gâ-

direa avea farmecul nălucirilor; nălucirile îmi lua vederea și auzul din lumea cea adevărată, îmi aprindea capul, și o fericire înșelătoare mi se revărsa în tot trupul.

În mirosul greu al atâtor inși, în dușmăniile ațipite o clipă, în flăcările slabe și murdare ale luminărilor de seă, printre atâți tovarăși de chin pe jumătate adormiți cu capul pe caete și pe cărți, eu, uitat în binefacerile închipirei, mă simțiam lungit cu fața în sus în mijlocul câmpurilor, sub covillirul adănc și albastru al cerului. Vedeam, mirosiam, auziam, înțelegeam; plămăuirele erau realități; și până nu mă mișcam ca să simț banca de lemn pe care seșeam și masa văpsită cenușiu pe care mi rezemam coatele, miremele florilor din nări, albastrul înfinit din ochi și ciudatul concert de pasări din fundul urechilor, nu dispăreau. Mișcarea aceea par'că era un vânt ce îmi stingea făclia cu care îmi luminam lumea iluziilor.

Deștept, eram rău, violent, uram; visând, eram bun, liniștit, iubiam. Aș fi dat în genunchi înaintea lumii, aș fi ertat-o, aș fi adorat-o, numai dacă, printr'o, minune, n'ar fi fost așa de îngustă, așa de calică, așa de lacomă, și de laș închinată la legile aspre cari o cărmăuiau.

Zidurile nalte, vechi, umede și cojite ale liceului, dormitoarele înțesate cu pături de fer, văpsite cu verde, plăpămile sdrănțaroase și mirosind de trupurile atâtor generații, sofrageria care duhorea a mâncare de căt colo și ale căreia ziduri se soiseră de aburii grași ai cazanelor cu tocană, îmi făceau rău, mă oboseau, mă sugrumau. Liceul, vechiu și ruinat, era atât de murdar

și de putred, încât uneori mi se părea ca un imens cadavru, eară noi, copiii, ca niște viermi, mișuind și adăpostindu-ne într'ensul.

În mine nu numai creerul, dar și mânele și spetele aduse, și ochii osteniți, și përl nepeptănat și lătos, cautau a melancolie. Când porțile se deschideau exterrior, și priviam la acel roi de școlari cum se ducea, atât de sgomotos și de vesel, mă luam după ei fără să vreau, fără să știu, și când tot aceleași porți de stejar gros mie mi se închideau . . . nici o dată inima bolnavă n'a jinduit mai melancolic libertatea pierdută. Și d'atunci de câte ori toamna îmi trece pe d'asupra dunga neagră de cocori și auz pe câte un tovarăș d'al tor tipând și bătându-și aripele zmulse prin curțile bogăților, d'atâtea ori mă gândesc că libertatea este dorul cel mai adănc al naturei.

Uneori închipirile mângăetoare din lumea de altă-dată mă amețiau, mă îmbătau și înșelându-mă mă adormiau adesea-ori cu capul pe bănci. Creerul meu, plin de iluzii mincinoase, de făgădueli fantastice, se liniștia, scufundându-se într'o pace adăncă și neînțeleasă. Când, prins de friguri, adormi cu capul p'o pernă moale, simți o odihnă și o mulțumire din cari n'au voi să te mai deștepti. Visele îmi apar ca niște tablouri mai mari decât natura, și nu în decăt o clipă, și se prefac, se sting și ear s'aprinde, felurite și spăimântătoare. Fie-care fulger al minții este un vis de om bolnav și fericit. Și ast-fel era întreaga mea viață. O luptă înverșunată între vis și realitate. Cel mai crud dușman îmi era acela care mă deștepta din colțul îngust de lângă dulapul cel negru prăfuit și înțesat

cu cărți. Și dușmani îmi erau toți, fără știerea și voința lor.

Ani de chinuri treceau greu și încet. Capul mi se încărcă cu cunoștințe și date nesuferit de urite, învățam de frică, de desgust și de rușine. Iluziile se deșteptau mai anevoioș; gândurile nu se mai treziau repede, ca și cum ar fi fost speriate de cine-va din somnul lor. Închipuirea nu mă clădia minunți într'o clipă. Trebuia ca desgustul să mă zgudue, pentru ca închipuirea ațiată să caute scăpare earăși în vilele amintirii de odinioară. Limbile moarte și vii, cu haosul de sunete noul pentru noțiunile vechi și idiferente, Aritmetica, Geometria, și Algebra, cu construcțiile lor reci simbolice, năbuzeau avântul copilăriei, vestejau, uscau, seacău iluziile, îmi stingeau focul creerului meu, încet, încet, pe nesimțite. O ghiulea, înroșită la foc, când o aruncî în apă rece, asvărâla apa în lături, o turbură o înfrange, apoi pe nesimțite ferberea se liniștește și apa înghite ghiuleaoa a căreia față jur împrejur s'a răcit. Ast-fel și în creerul meu, din marea revoltă, din marile visuri, nu mă rămăsese decât, adinc, în fundul lui, un pic de căldură, o fărîmă de viață din focul și nebunia de altă-dată.

Patru ani trecuseră, și mișcarea puternică, și colorile strălucitoare, și formele fantastice, și armonia colosală, pieriseră, rind pe rind, stinse și mistuite de viața dușmană din internat și din liceu. Mă îmblănzisem. Rumeneala din obraji se ștersese de mult; eram slab și galben. Priviam liniștit. Ascultam pe cei-l'alți fără ură, fără revoltă. Mă mișcam încet. Din tot avântul meu de altă-dată nu-mi rămăsese decât saltul-mor-

tal de la trapeze, în zilele de gimnastică. Când îmi desfășuram trupul în aer, când plutiam cu mânele întinse și priveam adincimea de sub mine, plăcerea materială care îmi furnica de la calcăea pină la creștet, îmi amintea visele fericirei de veci perdute.

În toată ființa mea, dășirată și slabă, învinsă și oprită în loc, nu era nimic care să mă turbure. Biruit de scărba și de anemie, îmi citeal vinele albastre pe mânele galbene și pe fruntea mea albă. Neputend fi cum venisem pe lume îmi era cu neputință să fiu ca cei-l'alți. Cu ei era bine. Cu ei era veselie și odihna. Cu ei erau tineretea și plăcerile furise. Cu ei erau zgomotul, cearta, scandalul, murdăria, și pécatal. Cu ei viața. Cu mine, desgustul, bătrănețea la cincispre-zece ani, pacea sângelui isbit și slăbit de fumul luminărilor ș'al lămpilor, de duhoarea meditațiilor ș'a sofrageriei, de năduhul greu și zăpușit al dormitoarelor și de umezeala zidurilor ce brobona pereti ca o sudoare zece. Zmuls din lumină, soare și nemărginire și aruncat în întuneric, umezeală și murdar-îngust, trebuia să pier, or-cât m'ar fi îndopat cu mâncarea lor desgustătoare.

(Va urma). De la Vrancea.

CASA DE SCHIMB
MOSCU NACHMIAS
 Nr. 8, în palatul "Principele Dimitrie Ghika,
 (Dacia-Romania) Strada Lipscani, în fața noii
 clădiri a Băncii Naționale.

BUCUREȘTI
 Cumpără și vinde efecte publice și face or-
 schimb de monezi
 Cursul pe ziua de 26 Ianuarie 1888

	Cumpără	Vinde
5% Rentă amortisabilă.	92 1/2	93 1/2
5% Română perpetuă	90	91
6% Oblig. de Stat (Conv. Rur.)	88	89
6% C. F. R.	—	—
5% Municipale	73 1/2	74
10 fs. Casel Pens. (300 l.)	210	215
7% Ser. funciare Rurale	104	104 1/2
5% Urbane.	84 1/2	85 1/2
7% " " " "	102	102 1/2
6% " " " "	94 1/2	95 1/2
5% " " " "	85 1/2	86
5% " " " "	75	75 1/2
5% Obl. Serbești cu prime.	62	65
Im. cu prime Buc. 20 lei)	35	38
Losu. I crucea Roșie Italiane	25	28
Otomane cu prime.	34	38
Basilice de Dombău	17	20
Aur contra argint sau bilete.	17 1/2	17 1/2
Florin Wal. Austriac	200	202
Mărci germane.	124	126
Bancnote franceze.	100	100 1/2
" " " "	99	100
Ruble Hârtie	216	220

N.B. Cursul este socotit în aur.

Banca Națională a României
SITUAȚIUNE SUMARA
 17 Ianuarie 1887. 9 Ianuarie 16 - 1888.

ACTIV		PASIV	
33216530	Casa (Moneta	31874385	31723673
25582150	Bilete ipotecare	25877715	25878170
3275061	Ef. pred. la casa spre incasare.	3393376	3442230
17063904	Portofoliu Român și strein.	1812119	18213790
12958887	Imprum. garant. cu Ef. publice.	13127280	12333021
11974117	Fonduri publice.	11999912	11999912
1994031	Efectele fondului de rezervă	2575053	2575057
153975	" " " " amort. Im.	196998	196998
2619300	Imobili.	3143104	3146311
144818	Mobilier și mașini de imprim.	127421	127594
47886	Cheltuieli de administrație	12832	45991
22863110	Depozite libere.	29399717	29689217
16343592	Comptul curanți	24096616	25547362
8257441	de valori	9084351	8958399
156764802		173120879	173837910
12000000	Capital.	12000000	12000000
2004183	Fond de rezervă.	2580078	2580078
167822	Fondul amortisării imobilului.	229114	229114
103218540	Bilete de Bancă în circulație	104309210	102616380
2908154	Profituri și pierdere.	292415	2942815
72920	Dobânzi și beneficii diverse	42826	77836
22863110	Depozite de retras.	29399717	29689217
1277263	Comptul curanți	20183226	22254636
1153310	de valori	1433893	1447334
156764802		173120879	173837910

Hârtie maclatură (stricată) se află de vânzare la tipografia Curții Regale, Pasagiul Român. Nr. 12.

HOMEOPATUL
DRUL A. POPOVICI
 Nr. 4, — Strada Sfinților, — Nr. 4.

Primește dela 3 până la 5 ore p. m. Trage atențiune asupra eficacității medicamentelor homeopateice mai cu seamă în casurile de boale grave și cronice. În privința acestor din urmă se poate da consultațiuni și prin scrisori. Pentru săraci gratis.

De vânzare Lemne de Foc în Strada Popa Soare Nr. 19. — Prețuri convenabile.

VÉRITABLE LIQUEUR
BÉNÉDICTINE
 DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)
 EXCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ SI APERITIVĂ
 CEĂ MĂI BUNĂ DIN TÔTE LICORILE

Varietăți Licore Beneditină se găsește la următoarele persoane ce s'au angajat în scris a vinde în contrafacere: A. Fialkowski; G. D. Tănăsescu, frații Iorgu Constantin și D. Marinescu-Bragadiru; N. Ioanid & Oly. Carol Gerașak la București; Nic. Petrescu & Oly. M. Dimitrescu, Frații Cristescu la Ploiești.

I. IONESCU
 — FRISER —
 50, Calea Victoriei, 50
 vis-à-vis de Pasagiul Român

Mare asortiment de tot felul de parfumerii veritabile și articole de toaletă.

A. Carol Pfeffer
 Atelier de Legătorie
 București.—5, Strada Regală, 5.—București
 (Vis-à-vis de Hotel Union)

Ate er de legătorie de Cărți de lux, galanterie cartonage și pasparturi de fotografie.

DAVID ADANIA
 AGENT DE PUBLICITATE
 BUCUREȘTI
 Nr. 6. — Strada Corbului. — Nr. 6.

Primește anunțuri, inserții și reclame, pentru ziarul *Romania Libera* și pentru or-care alt ziar din țară și străinătate.

MARELE CIRC SIDOLI
 7, Str. Politiei, 7

ASTAZI
 și în toate zilele
MARE REPRESENTAȚIUNE
 Inceputul la 8 1/2 ore seara.

Mercurea și Sâmbăta HIG-LIFE

Debutul celebrului artist Mister RUDOLF care a obținut mare succes în toată Europa.

Cu stimă, TH. SIDOLI, director.

VLADIMIR
 CROITORUL CURȚII
 BUCUREȘTI — 4, Strada Regala, 4 — BUCUREȘTI

Sub-semnatul anunț Onorabilei clientele, că mi-a sosit pentru Sesonul de Toamnă și Iarnă un nouu transport de Stofe Franceze și Engleze din cele mai renumite fabrici din Europa. — Tot-d'odată cu această ocaziune atragem atențiunea Onorab. public și asupra distinsei Stofe Naționale fabricată în țară.

TRUFE VERITABILE proaspete din Perigord, calitate extra, cu 20 franci kilo net, aduse franco la gara cea mai apropiată de destinator. TRUFE conservate din Perigord, cu 25 franci kilo net, predate franco la gara cea mai apropiată de destinator. Spre a ni se evita cheltuielile prea mari de întoarcerea banilor, invităm pe clienții noștri să facă a urma suma pentru comandă, dându-ne ordine de expediție. A se da foarte legibil numele și adresele. Se caută serioși reprezentanți, comision foarte bun.

POUZALGUE, a Vitry lângă PARIS.

SPECIALITATI MEDICAMENTOASE
 BUCUREȘTI PREPARATE DE BUCUREȘTI
 Strada Lipscani I. A. CIURA, farmacist Palatul Dacia,
 APROBATE DE ONOR. CONSILIU MEDICAL SUPERIOR

PROTOXALATUL DE FER CIURA. Acest feruginos se poate întrebuița cu mare succes contra *cachexiei urbane* atonie de diferite organe, lipsă de poftă de mâncare, digestiune neregulată, dispnee, gastralgie, tuse pulmonară (otită) scrofuri, rachichime, lipsă de sânge, ne-venirea obișnuită a femeilor și contra tuturor boalelor ce provin din cauza lipsei de sânge.

PROTOXALATUL DE FER CIURA reanimă și vivifică bătrânețea, susține vederea la etatea unde ea se turbură și slăbește.

Pentru clorose (gălbănare), față palidă, anemie, cloro-anemie, convalescențele în genere, și mai cu seamă acelea care vin după friguri obișnuite sau tifoide, după vârsat, după pojar, etc., etc., este reconstituantul cel mai energic și cel mai prompt cunoscut până azi.

PROTOXALATUL DE FER CIURA combatte asemenea și afecțiunile mucoase vaginale și uterine, exersând asupra-le o acțiune puternică și suverană; *poala alba* (leucorrhées sau pertes blanches) dispare în scurt timp.

Instrucțiunea acompaniază fie-care flacon.
PREȚIUL 2 LEI.

Pastile de chlorat de potasă

Specific contra boalelor de gât, maladiilor vocii, inflamațiilor și ulcerărilor gurei, contra anginei a scorbutului și a salivăției mercuriale. Acest remediu prețios se recomandă pentru oratori, advocați, profesori și cântăreți întreținând dulceața și claritatea vocii.

Fie-care cutie poartă instrucțiunea.
PREȚIUL 2 LEI.

Depoul principal la FARMACIA NAȚIONALĂ, strada Lipscani, Palatul Dacia-Romania; în detalii la cele mai multe farmacii din țară.

REUMATISMUL

Podagra, Durerile de șale, Răcelile diferite, nevralgii, etc. Se vindecă prin **Esența Anti-reumatică Ciura.** — Preț 4 lei.

DEPOSIT : FARMACIA „NAȚIONALĂ”, STR. LIPSCANI, Palatul Dacia-Romania, București.

CALEA MOȘILOR **F. FREUND** CALEA MOȘILOR
 Nr. 262. Nr. 262.

RECOMAND :
LOCOMOBILE
 Cu aparatul de arșă paie și ori-ce combustibil

TREERĂTOARE

Sistem nou cu caș în loc de valsură, atât locomobile cât și Treerătoare sunt cele mai bune și cele mai renumite din fabrica d-lor

Ransomes Sims & Jefferies

In sfârșit recomand și fabrica mea de reparat mașini agricole bine cunoscute; Mori simple și artistice, Batoase de porumb, Moșișe, Grape de fer și toate rezervele pentru locomobile și treerătoare.

HOTEL FIESKI
 —BUCUREȘTI—
 SITUAT ÎN CENTRUL ORAȘULUI
 Nr. 7, STRADA ȘELARI Nr. 7.

Se găsește apartamente pentru familii cu anul și cu luna cu prețuri foarte moderate. Camere de la fr. 1—5 pe zi. La etagiul al III-lea odăi frumoase cu fr. 25 pe lună.

Salon de dans pentru baluri, nunți și adunări.

Un tânăr având cunoștințe de comptabilitate, dorește a găsi un loc la vreo prăvălie, fabrică, moșie, etc. — A se adresa la redacție

PRIMA FABRICA ROMÂNĂ
 DE
CARTONAGE DE LUX
 PENTRU
 FARMACII, CONFISEURI, PARFUMEURI, etc, etc.
 — BUCUREȘTI —
 Strada Doamnei, Nr. 8, (casele d-lui Maior Mișu)

Aducând din străinătate oameni speciali și mașini de cel mai nou sistem pentru confecționarea sus ziselor articole, sunt în pozițiune a satisface de orice comandă, întocmai ca cea din străinătate. Atrag deosebită atențiune asupra unei noi metode de cutii lucrate cu legături de metal patentate de curând, cari servesc pentru înerea marfurilor în magazine, cât și pentru transportarea intrênsele prin poștă sau prin orice altă cale.

Cu toată stima
 M. LITTMAN.

UA PROFESORA
 de piano și de muzică vocală doarește a da lecțiuni. — A se adresa la redacția acestui ziar.

lordache N. Ionescu (restaurant) Strada Covalci, No. 8.

UN PEDAGOG
 de clasele primare și gimnaziale, cu certificate bune și cu practică îndelungată dorește a da lecțiuni în case particulare, în pensioane din capitală sau provincie. — Doritori să se adreseze la redacția acestui fo.

A. CAROL PFEFFER
 Atelier de Legătorie BUCUREȘTI
 5, Strada Regală, 5
 — vis-à-vis de Hotel Union —
 Atelier de legătorie de Cărți de lux, galanterie, cartonage și pasparturi de fotografie.

De arendat
 Moșia Odobeasca din județul Teleorman, calea ferată o traversează. — Doritori să se adreseze în București, la d. I. Culoșu, Strada Pitaru-Moșu, Nr. 2.

Primește spre efectuare tot felul de

LUCRARI TIPOGRAFICE DE LUX ȘI MERCANTILE

PRECUM:

BONURI, CECURI, COMPTURI,
 POLIȚE, FACTURI, REGISTRE,
 DIFERITE INVITAȚIUNI DE BAPTEZ, NUNȚĂ, ETC.
 CONTRACTE

ZIARE

TIPOGRAFIA CURȚII REGALE F. GÖBL FII
 BUCUREȘTI. — 12, PASSAGIUL ROMÂN, 12.

Se execută DIFERITE CĂRȚI SCOLASTICE ȘI DIDACTICE în toate limbile usuale și ori-ce mărime.

SPECIALITATE DE CĂRȚI DE VISITĂ

Depositor de Carnete pentru lucrători, Foi de plată, State, Liste de bucate și tot ce se atinge de Comptabilitate pentru Păduri și Moșiș.

Domnii proprietari și arendași și pot adresa comanda prin scrisori

Medaliu de Argint de la Expozițiunea din București și lazi 1865. Medalia Bene-Merenti.

ACURATEȚA ȘI EFICACITATEA SUNT DEVIȘA STABILIMENTULUI.

VICHY

Administrațiunea : PARIS, 8, boulevard Montmartre.

PASTILLE DIGESTIV fabricate în Vichy cu săruri extractate din sorginți. Ele au un gust plăcut și produc un efect sigur contra acrimelor și a grelelor misturări.

SĂRURI DE VICHY pentru BAI Un sul pentru un baie, pentru o baie sau pot merge la Vichy.

Spre a evita contrafacerea și a se asigura pe ideea produsului marca. Controlulul Statului francez. Depositorul în București la d. M. Marianovici și Hertog.

Nouă Invențiuni PARFUMERIA

IXORA
 ED. PINAUD

Sapon. IXORA
 Esența pentru batiste IXORA
 Apa de toaletă . . IXORA
 Pomadă IXORA
 Unt de migdale . . IXORA
 Pudra de Rir . . . IXORA
 Cosmetic IXORA
 Oțel de toaletă . . IXORA

37, Bd de Strasbourg, PARIS